

REVISTA NOASTRĂ

**GIMNAZIUL DE
STAT**

**„OCTAVIAN
GOGA”
SIGHISOARA**

TINERI POETI ȘI SCRITORI

Esti peste

Esti peste tot slăvite împărate
Ca roua ce se-așterne pe câmpii
Si ne mândrim cu versurile tale
Căci au pătruns în suflet de copii.

Pe urma ta cântări tânguitoare
Se duc si se întorc mereu,
Înfășurat în vechea ta mândrie,
Revii în fiecare an în sufletul meu.

Comoara ta veche de jale
Neprețuită si faimoasă
Mereu o vom păstra in inimi
Împodobită si frumoasă.

Coman Lidia-Valentina
Clasa a VII-a B

Octavian Goga

Poeziile lui ne-au trezit,
Din negura întunecată
Si când ochii i-am deschis,
Lumina a pătruns de-ndată,
Ca o strofă luminată.
Visurile tuturor
Cu o cheie au fost deschise,
De lacăt au fost desprinse,
Cheia-aceea îns-a fost,
Poezia cu un rost,
Pe la noi să ne trezească,
Din negurile fără viață.

Mailat Rebeca, clasa a VI-a B

Culoare-n suflet

Acelasi loc iubit umbresti
In inimile noastre
Din Rasinari calatoresti
Venind parca din astre.

Ai cautat singuratatea-n
cetini
Si noi te-am cunoscut pe
tine
De cand citim cu dor in a
ta carte
De pace-n suflet avem
parte.

Un clopot a-nceput sa sune
Prin ale tale poezii,
Lovit de strofe si de rime,
Aduci culoare-n suflete
pustii.
Clasa a VI-a A

Jocul

Jocul meu mult îndrăgit,
Azi la tine m-am gândit,
Toată ziua ne jucăm,
De tine ne bucurăm.

Eu la tine mă gândesc,
Să te uit nu reușesc,
Chiar dacă acum muncesc,
Tot pe tine te iubesc.

Stanciu Laura și Boier Laura
Clasa a VI – a

Jocul iubit

Jocul meu iubit,
Mult este îndrăgit,
În țară e renumit.

De copii jucat,
Jocul minunat,
De mulți lăudat.

Trei reguli el are,
Să stai în picioare
Doar când e soare,
Dimineața pe răcoare.

Jocul de nu poți să-l joci,
Un cântec atunci tu poți,
Să câști cu bucurie
Și mare voieșie.

Jocul a fost împlinit,
De tine a fost iubit,
Cu un sfârșit fericit!

Hașa Cristina și Mailat Rebeca
Clasa a VI – a B

Joaca pe afară

Afară noi ne jucăm
Depart de casă ne furișăm
Seara linistit dormim,
Ca dimineața să ne trezim,
Pe ochi să ne spălăm
Și afară noi plecăm,
Jocuri iar găsim,
În cărți cu drag citim.
Astfel jocuri inventăm,
Ca noi să le jucăm.

Mailat Rebeca
Clasa a VI – a B

Jocuri inventăm,
Afară mult stăm,

Jocul de-a v-ați-ascunselea

După ce mâncăm,
Afară plecăm,
De-a v-ați-ascunselea ne jucăm,
Ca să ne bucurăm.

De-a v-ați ascunselea tu joci,
Ascunde-te unde poți,
Pentru am să te gădesc
Și am să te ghicesc.

Acest joc fără sfârșit
Este nemaipomenit
În continuare noi jucăm,
Până când ne saturăm.

Mailat Rebeca
Clasa a VI – a B

Jocul de-a ziua cea mare

Iar jocul inventat,
E mereu lăudat

El a fost răspândit,
În lume găsit,
El un titlu are,
„Jocul de-a ziua cea mare”.

În fiecare zi îl jucăm
Și nu o să-l uităm,
Acest joc minunat,
O să fie lăudat.

Mailat Rebeca
Clasa a VI – a B

Viața unui copil

Să fii copil e un lucru serios,
Nimic nu-i mai frumos,
Nici un minut nu stai pe loc,
Poți să zâmbești și ai noroc
Când ești copil, viața-i un joc!

Valea Larisa
Clasa a VII – a B

Lumea astrvelor

Luna este o stea sau cea mai mare stea care strălucește noaptea. Ea este luminoasă și interesantă. În jurul ei sunt o mulțime de stele. Noi de la lună avem seara cea mai mare lumină. Luna este foarte mare, dar o vedem la mărimea potrivită, pentru că suntem la distanță mare de ea. Luna are culoarea galbenă spre alb și este vioaie ca iepurele.

Luna este frumoasă și interesantă.

Eu împreună cu cele mai bune prietene Ana și Maria, am ajuns pe Lună cu o navă, care am împrumutat-o de la Nato.

Am pornit într-o vineri pe la trei și jumătate. Până ne-am luat rămas bun de la familiile noastre a mai trecut o jumătate de oră. Până la urmă am plecat la patru fix din Sighișoara. Noi am călătorit aproape cinci ore până am ajuns pe Lună.

Cu cât ne apropiem de Lună cu atât era mai mare și lunimoasă. Când am ajuns, nava a aterizat cu un zgomot asurzitor. Noi eram îmbrăcate cu haine de protecție. Atunci ușa s-a deschis, iar noi am ieșit din navă pe Lună. Pe Lună era foarte frumos dacă priveai în jurul tău.

Pe Lună noi ne-am întâlnit cu șase omuleți. Omuleții se numeau Miți, Poni, Marin, Caprini și Andin. Noi prima dată ne-am speriat de ei, dar până la urmă ne-am împrietenit. Ei aveau o limbă mai ciudată și nu prea o înțelegeam. Fiecare dintre noi avea două limbi diferite. Noi fetele am învățat mai repede limba lor. După o lună și două săptămâni ne-am întors acasă. Le-am povestit tuturor ce am văzut și ce s-a întâmplat în lumea astrvelor.

Ce frumos a fost!

Luna armonizează cu Pământul

Într-o zi, în timp ce soarele se împărțea după orizont, iar cerurile se închideau, de cealaltă parte a cerului se deschide o porțiță pe care intră luna încoronată cu stele.

Luna alburie își făcu prezența asupra pământului, iar luna se oglindi în lacul albastru din fața pădurii.

Ea era foarte strălucitoare, luminând pământul doar noaptea. În ochi ei adânci și cuprinzători se ascunde un mister ce nu poate fi dezlegat. Luna adormită este simbolul odihnei și al liniștei.

Deși nu este puternică la fel ca soarele, ea își aruncă anemicele raze, ca un fulger, pe pământ pentru a face un strop de lumină.

Luna încoronată cu stele, este slăvită chiar și la miezul nopții de lupii răpitori ai păduri. Ei urlă la lună, slăvind-o, deoarece numai noaptea ei pot să-și prindă prada. Luna de pe cer nu este singură, deoarece este împodobită și înconjurată de mii de stele sclipitoare care pictează cerul. Din cauza întunericului, gândacii strălucitori au lumina lor proprie, pentru a-și putea desfășura activitatea nocturnă.

Acum în fiecare noapte luna misterioasă își face apariția maiestos pe cerul înstelat.

Bozeșan Ruxandra
Clasa a VIII – a A

De vorbă cu Luna

Soarele strălucitor în mersul lui voios, se ascunde după deal. Încet, încet pe bolta cerului încep să licărească stelele, făcând ca cerul să pară un joc de lumini.

Mândra Lună apare salutând Pământul făcându-i cu mâna. Micuțele astre strălucitoare se retrag încet din drumul lin, lăsând ca lumina caldă a străjerului nopții să îmbrățișeze cu drag Pământul. Razele-i iubitoare și pline de căldură te ademenesc să privești cu uimire ce se așterne la picioarele ei. Cu privirea pierdută privesc în urma ei la mersu-i grațios.

Genele-mi căzute și ochii îngreunați de somn nu pot a spune decât :

- Noapte bună, dragă Lună!...

Codrea Timotei
Clasa a VII – a B

Mai mult decât un satelit

Îmi închipui Luna ca altceva decât definiția seacă de „satelit natural al Pământului”. Luna poate să fie o zeiță căreia eu să-i adresez rugăminți albastre pentru îndeplinirea dorințelor mele: „fă-mă frumoasă, fă-mă iubită!”

Dar nu pot să-i cer aceste lucruri fără un loc și un timp răsunător. Am nevoie de o muzică ce poate deschide vremea magiei și de o putere ce alungă prezența oricui. Singurătatea este cea care ar putea să-mi ofere posibilitatea să vorbesc cu Luna. Ea ar asculta, ea ar opri vârtejurile ploioase pe care le-ar trimite zeul Eol, ar opri frământările mele și ar amorti timpul. Căutarea nemărginitei mele rugăminți ar ajunge în vâlul cu care este înconjurată Luna și ar transforma paloarea ei dulce într-un vâl trandafiriu pentru a ascunde lumii rugămințile mele.

Dar Luna ajunge din ce în ce mai departe și eu constat că este dimineată, o dimineată în care mă duc la școală și trebuie să dau o compunere cu titlul „De vorbă cu Luna” și nu știu dacă am visat, am dorit, sau chiar am fost o vrăjitoare.

Györfi Noemi
Clasa a VIII – a A

Eu și luna

Întotdeauna când se lasă seara, luna apare pe cer înconjurată de constelații. Are o frumusețe rece și ciudată. Discul blând al lunii ne veghează somnul și visele.

De câte ori ies la fereastră să privesc cerul, zăresc, când e senin, minunata regină a nopții. Câteodată o invidiez pentru că e acolo sus neatinsă de nimeni, bucurându-se de toată spendoarea lunii. Încerc să vorbesc cu ea pentru că, spre deosebire de alții, luna mă ascultă.

Îi povestesc despre tot ce strâng în suflet peste zi. Îmi place de cele mai multe ori să-i spun ce frumos e să fi copil și ce minunat e să ai copilărie. Să te poți juca, alerga, să fii fericit și să te bucuri de fiecare clipă dăruită de Dumnezeu! Câteodată mă întristez și spun că cel mai greu e când vine toamna, natura moare, frunzele ruginii cad din pom, vin ploile și se face frig.

În serile de iarnă când gerul alungă orice animal, îi povestesc despre zăpezile care se pun pe case și crestele munților, despre săniatul cu prietenii mei și despre cadourile primite de Crăciun.

Se pot povesti multe cu frumoasa lună, pentru că, deși pare atât de rece, ne ascultă bucuriile și necazurile de peste zi ori de câte ori o rugăm să apară la fereastră noastră.

Ilisie Dragoș

Bătrâna doamnă argintie

În acea noapte senină de vară, cerul era mai animat ca niciodată, părea pictat cu mii și mii de punctulețe strălucitoare. Erau stelele jucăușe, care-l împodobeau frumos, iar în mijlocul acestora, se găsea cea mai de preț podoabă, regina nopții, Luna.

Privirea mi s-a ațintit asupra ei și, uimită de frumusețea ei, m-am așezat pe un trunchi bătrân de copac, ca să o pot admira mai bine.

Deodată bătrâna doamnă argintie și strălucitoare a întors chipul luminat spre mine. Atunci am tresărit și parcă o ciudată senzație îmi cuprinsese întreg trupul, însă soaptele ei dulci care îmi spuneau că nu am de ce să-mi fie frică, m-au liniștit.

Astfel am început să comunic cu Luna. Aceasta îmi spunea cum, de-a lungul atâtor decenii, a fost martora declarațiilor de dragoste făcute de tinerii îndrăgostiți și nu numai, cum le ținea de urât celor care își petreceau nopțile afară, privind la nesfârșit cerul și cum ne înfrumusețează și ne luminează nouă toate nopțile. Ea este prezentă peste tot: în poeziile de dragoste ale marilor poeți, în povești, în peisaje pictate sau desenate și în gândurile și inimile noastre.

Miraculoasa conversație dintre mine și doamna nopților, Luna, a durat până în zori, momentul în care aceasta trebuia să se despartă de întreaga lume, pentru a-i reda locul astrului dător de viață și lumină, Soarele.

Șandru Andrada
Clasa a VIII – a A

Luna precum cristalul

Într-o seară frumoasă de vară, în care stelele păreau ca niște luminițe, în care regina nopții își deschidea frumoasele petale roz ca obrajii unei fetițe, în care bufnița își cânta frumosul cântec, a apărut lun plină și strălucitoare precum cristalele mării.

Eu, văzând cât de frumoasă și strălucitoare era, am ieșit afară în grădină să o privesc. Stăteam și mă uitam atent la ea, dar mi s-a părut ca aceasta se mișcă. Crezând că era doar imaginația mea am continuat să o privesc, însă acesteia au început să-i apară niște ochi mari cât o țară și verzi ca smaraldul, un nas micuț, dar drăguț, și o gură care zâmbea frumos. M-am frecat la ochi crezând că îmi imaginez, dar era real. Luna mi-a spus:

- Sunt reală, ceea ce vezi tu e realitate, stai liniștită, nu îți vreau răul, vreau doar să fim prietene.

Eu i-am spus:

- Nu îmi vine să cred că ceea ce văd e realitate! Dar cred că e! Mi-ar plăcea să fim prietene.

Și așa m-am împrietenit cu luna, am început să povestim. Eu povesteam, ea povestea, tot așa până la cinci dimineața. Am avut multe lucruri să-i spun și ea mi-a spus mie multe lucruri.

Dar, dintr-o dată aud un sunet ca un clopoțel. Era ceasul meu deșteptător. M-am trezit și mi-am dat seama că totul a fost doar un vis.

Stanciu Laura
Clasa a VII – a B

Invitat la nunta florilor

Ieri ieșeam în grădină ca să ud florile. Era cea mai frumoasă din săptămâna aceasta. Stăteam liniștită cu stropitoarea în mână când am auzit foarte bine muzică de nuntă. M-am uitat în jur, dar nu era nici o mireasă, nici un mire, nici un alai, nici muzicanți. Dar am auzit încă o dată foarte tare muzică. Și când m-am uitat la florile mele, ce să vezi? Era o mireasă ce se legăna ușor. Era o crizantemă. Ea avea un voal din rouă pe cap. Și mai era un mire ce mergea elegant spre preot, urmat de domnișorii de onoare. El era un crin, preotul un trandafir iar domnișorii de onoare erau ghiociei. Bineînțeles că pe ei îi conduceau încet nașii. Ei erau o leaie roșie, doamna, și o leaie galbenă, domnul. Erau mulți invitați: trandafiri, crini, lalele, margarete, narcise și multe alte flori.

După slujba ce a decurs încet, toate florile s-au îndreptat repede spre parcul de iarbă. Acolo au făcut poze, așa e normal la o nuntă. Fotografia era o floarea-soarelui. Iar cel ce filma era un nufăr. Ei așteptau mult să ajungă la restaurant. Au făcut poze au și mers la restaurantul „Frunza aurie”. Aici i-au așteptat ospătarul și bucătarul cu bucăți alese. Ospătarul era o panseluță iar bucătarul, un trandafir chinezesc. Bineînțeles, mai era muzicantul, adică DJ-ul. Era o garioafă. Au mâncat gustărica, apoi s-au pus pe dansat.

Și așa am ajuns la nuntă, dar de asta fără să dau cinste!

Olariu Betina
Clasa a VII – a A

La nunta florilor

Ieri, în zori, când m-am trezit, am rămas foarte mirat când pe geam o albină mi-a intrat. Aducea pe o petală o scrisoare scrisă cu cerneală de rouă și cu miros de flori.

Am citit repede scrisoarea adusă din țara florilor.

Îndată am plecat în grădina cu flori. Zburau acolo mii de albine, zburau fluturi colorați. Am înțeles îndată că ceva se întâmpla. Venea agale spre mine un bondar mare care striga bărbătește că mă poștește degrabă la nunta florilor, din grădina zorilor mă poștește poimăine devreme la răsăritul soarelui.

Am semnat atunci cu rouă că o să vin negreșit la nunta florilor.

Tot alaiul de nuntași a zburat departe, iar eu spre casă am plecat.

Am început atunci să-mi caut haine de flori. Cămașă de în, pantaloni de bumbac, cravată de trandafir și cu levănțică m-am spreiat.

Ajuns acolo, în țara florilor, cu caleașca vântului, am coborât pe un imens covor verde. Covorul era minunat, străluceau din loc în loc perle de rouă colorate de razele zorilor.

Greieri și clopoței cântau minunat.

Zburau deasupra mii și mii de fluturi colorați. Dansau pe covor în cântecul clopoțelilor mii de flori. Cu rochite colorate, parfumate, florile dansau vesele. O garioafă, cu rochița ei roșcată, la dans

m-a invitat. Și așa cum ne-nvîrteam parcă aievea, totul în jur era colorat și parfumat. Amețit de atâta culoare și parfum am privit uimit la mireasa florilor și la mirele ei.

Regina-noptii și crinul păseau ușor parcă pluteau și toți îi aplaudau. Mirele și mireasa aveau cele mai parfumate și albe haine. Cu tristețe am lăsat lumea aceea fermecată și-n caleașca vântului spre casă am plecat.

Hainele mele făcute din flori au păstrat parfumul lor.

Pora Ovidiu
Clasa a VII-a A

Întâlnire cu Prâslea cel Voinic

Într-o zi de dimineață m-am dus la o plimbare să privesc cerul. Dintr-odată a apărut Prâslea cel Voinic, dar mie nici nu îmi venea să cred ochilor. El mi-a povestit de toate peripețiile lui și mi-a arătat un loc atât de frumos, de neuitat, dar dintr-dată Pământul a început să se cutremure și a părut un balaur cu patru capete și două cozi. El scuipa foc, dar Prâslea cel Voinic și-a scos sabia și a mers către balaur. S-a luptat ce s-a luptat până cand l-a omorât pe balaur și în acel moment m-am trezit din somn și mi-am dat seama că a fost doar un vis.

Mailat Rebeca
Clasa a VI – a B

De vorbă cu Păcală

Întâlnindu-mă cu Păcală într-o zi de primăvară, am intrat în vorbă cu el.

Am început să-l întreb cum e să treacă prin atâtea peripeții și nebunii. Mi-a spus că nu este greu deloc, că trebuie să fii doar atent și isteț. Restul vine de la sine. A încercat să mă ia și pe mine cu zăhărelul și să mă păcălească. Dar nu i-a mers. Căci am știut cu cine am de-a face. Tot povestind noi așa, mergând, am ajuns la un lac. Căldura de afară dogorea, iar eu am hotărât să mă scald în apa răcoroasă. Păcală a stat pe marginea lacului. În timp ce eu înotam, el mi-a luat hainele și a fugit cu ele. După vreo două ore de stat în apă, a venit înapoi cu hainele.

Atunci mi-am dat seama că nu sunt de nepăcălit.

Medrea Alexandru
Clasa a VI – a B

Întâlnire cu Prâslea cel Voinic

Într-o zi, în timp ce mergeam pe puntea curcubeului, mi-a iesit în față Prâslea cel voinic. Era cum îl descriesese Ispirescu.

Era voinic, chipeș, cu părul negru ca abanosul, cu ochii albaştrii precum lacul, înalt ca bradul, istet și un bun arcaș.

Îmi povesti cu glas dulce cum învinsese alți monștri. Mi-a spus că a învins un balaur roșu ca focul cu șapte capete mai cât toate zilele.

Avea la brâul lui din piele de elefant sabia ascuțită, care îți reteza orice cât ai clipi.

Mi-a arătat mărul de aur din grădina tatălui său, mi-a arătat castelul cu peste o sută de camere mari, cu paturi de mătase, cu perne din puf de barză, cu mese din stejar și scaune din lemn de arțar.

Avea cea mai frumoasă poziție față de Soarele arzător cu raze de perle.

Ploaia iarăși bătea în curcubeu și Prâslea a dispărut!

Ce frumos a fost!

Mihaly Vlad
Clasa a VI – a B

Alice vine în țara mea

Stăteam într-o zi la umbra unui nuc bătrân și citeam o carte. Dar dintr-o dată m-a apucat somnul și am adormit fără să știu, cred că era din cauza nukului cel bătrân. Am avut un vis ciudat. Am intrat în lumea cea mai frumoasă și plină de fantezii a basmelor. Era o casă mare și veche din lemn. Am văzut pe masă o mică scamă aurie. Am luat-o ca s-o arunc. Dar nu era o scamă. Știți pe cine aveam în mână? O fetiță cu părul auriu, cu o fundiță roșie în păr, cu o rochie albastră cu roșu și alb. Era Alice. Fata din Țara Minunilor. Am apropiat-o de urechea mea, fiindcă fiind foarte mică nu prea auzeam ce zicea, și mi-a spus că trebuie să găsească un leac pentru a se face din nou mare. Am găsit o sticlută în bufetul de deasupra mesei. I-am dat să bea și s-a făcut însă prea mare. A avut noroc doar că după ce au ieșit din casă. Apoi au fost prinse de niște soldați-cărți-de-joc. Am fost duse la regină ca să ne judece. Dar nu mai știu cum am scăpat și de ea. Apoi am găsit un nuc bătrân. Era la fel ca cel sub care am adormit eu. Și au găsit și o carte. Cea pe care o citeam eu. Ne-am pus amândouă sub pom și am închis ochii. Și dintr-o dată m-a trezit un zgomot și am ajuns în lumea mea.

Olariu Betina
Clasa a VI - a A

Barbă-Cot în lumea mea

În vacanța mare, într-o zi călduroasă, am plecat cu cei doi prieteni la pădure. După ce am alergat toată ziua prin pădure, ne-am rătăcit și ne-a prins noaptea. Celor doi prieteni le-a fost frică, au plâns și au adormit.

Era liniște, iar în lumina lunii au început să apară licuricii cei luminoși. Erau stele pe cer și stele în aer. În lumina cea fermecată a apărut zăna cea bună. A atins cu bagheta trunchiul celui mai gros copac. Din el, ca dintr-un castel, a ieșit un pitic. Piticul cel mic s-a prezentat Barbă-Cot. M-am bucurat când l-am văzut și repede ne-am împrietenit. Ușa castelului era deschisă celor cuminiți, ascultători și harnici. Piticul cel mic m-a tras de mână și am intrat în lumea basmelor. Era lumea celor mai minunate personaje pe care le-am întâlnit în cărți: prințesele cele frumoase, animale năzdrăvane, voinicii cei vitezi.

O rază călduroasă de Soare mă mângâia pe față. M-am trezit eram în pădure cu cei doi prieteni.

Pora Ovidiu
Clasa a VI – a A

Întâlnire cu un om necăjit

Într-o zi un copilaș, care era cu sapte oi, ridică ochii triști, învăluți ca într-o umbră cenușie. Eu am trecut pe lângă el și l-am întrebat ce face. El a spus că tatăl său l-a trimis cu oile la păscut. Băiatul mi-a spus că a avut mai multe oi, doar că nu mai are multe pentru că i le-a călcat un om.

Eu l-am întrebat dacă îl cunoaște pe omul care i-a călcat oile. El zise că nu-l cunoaște. În postul Crăciunului îi murise și ultima oaie și ei au ramas singuri. Băiatul îi spuse mamei sale că nu mai vrea niciodată să iasă cu oile la păscut. Băiatul tresări și se întoarse cu capul la mine apoi tăcu și ajunseră la tărmlu apei unde găsiră alune și cornuri în floare. Eu am mers după el și l-am întrebat de ce nu mai vrea să stea cu oile la păscut niciodată. El a spus că nu mai vrea să stea cu oile la păscut niciodată pentru că pierde oile.

Șardi Beatrice
Clasa a VI – a B

De vorbă cu o sirenă

Într-o zi de vacanță am plecat la mare cu părinții mei. Când am ajuns la mare am mers să ne cazăm la un hotel. După ce ne-am cazat am mers pe plajă să înotăm în marea albastră ca cerul.

Când s-a făcut seară am mers în camera de hotel. Eu m-am pus și m-am uitat pe geam și pe o piatră stătea o sirenă. Când a văzut-o, am fugit afară, dar am mers foarte încet pentru a nu o speria. Când am ajuns lângă ea, a vrut să sară în apă. I-am spus să nu sară pentru că vreau să-i fac nici un rau. Când a venit lângă mine, m-a prins de mână și mi-a spus să merg cu ea să-mi arate familia ei. Sirena avea o coadă lungă și grea acoperită cu solzi aurii, părul strălucitor ca stelele de pe cer, iar ochii albaștrii ca marea.

Eu am prins-o de coadă și mi-a arătat familia ei. Ea mai avea patru surori. Părinții lor erau regii palatului sirenelor. Când am înotat cu sirena și cu surorile ei am văzut mulți pești aurii, stele de mare multicolore, acolo erau un vas care s-a scufundat. În el era un cufăr. În el se afla mult aur și argint. Eu i-am spus sirenei să ma ducă la mal pentru că nu mai am aer. Ea m-a dus la mal și am plecat în camera de hotel.

Ce frumoasă a fost aventura cu o sirenă!

Șardi Beatrice
Clasa a VI – a B

Râul vorbitor

Într-o zi călduroasă, cativa copii s-au gândit să meargă la scăldat. Erau vreo cinci fete și cinci băieți. Băieții fiind mai năzdrăvani au început să împingă fetele în apă.

Apa era cristalină, băieții împingeau fetele în ea, apa sărea în sus și în bățile razelor de soare se vedea ca și când ar cerni zahăr. După ce s-au săturat de scăldat ei au vrut să plece acasă. Înainte de plecare, s-au gândit că ar fi bine să arunce pietre în apă și tot felul de gunoaie.

Fetele mai cumiți nu i-au lăsat, dar băieții le-au împins și ele au căzut. Între timp ei au luat pietre și pungi și le-au aruncat în râu.

A venit seara și râul era trist. A început să plângă și zise: „- Vai, ce suflete au acești copii. Ei nu s-au gândit că eu sunt bun cu ei și le vreau numai binele.”

Râul plângea. Lacrimile lui cristaline se izbeau de stâncile mari, iar aceste stânci luau forma lacrimilor lui.

Băluț Alexandra
Clasa a VII – a B

Fluviul Dunărea

În fiecare dimineață privesc cum răsare soarele și vorbesc cu prietenii mei cei mai buni: Soarele, Luna și Norii.

În fiecare zi de vară vin oamenii și mă vizitează, iar eu le cânt în fiecare clipă neîncetat, cântecul meu lin în timp ce străbat lumea. Eu călătoresc în cele mai frumoase locuri de pe pământ pe care nici un om nu le-a văzut până acum, dar în timp ce călătoresc eu vobesc și cu peștișorii care înoată în poalele mele și le cânt tuturor pentru a-i înveseli. Cântecul meu sunt răspândite în toată lumea și sunt cele mai frumoase pe care cineva le-a auzit vreodată. Când soarele apune reflectă lumina în valurile mele ca o perlă de argint, ce nu poate fi atinsă niciodată.

Sirenele îmi vorbesc în fiecare dimineață, dar când vine iarna eu mă fac ca un cristal de zahăr, peștișorii își fac culcuș în poalele mele iar copii alunecă pe mine, făcându-mă mai fină și mai cristalină ca niciodată, iar când vine primăvara, vin și norii mei prieteni deodată cu ea.

Primăvara este foarte frumoasă pentru că mă împrietenesc cu păsărelele care vin din țările calde, înmuguresc copacii, cresc plante frumoase de toate culorile curcubeului, soarele apare pe cer din nou cu zâmbetul pe buze iar norii pleacă rupând vântul cu lacrimile pe obraji. Oamenii se bucură de natură. Totul pare readus la viață cu zâmbetul pe buze, iar eu sunt fericit că o să reiau viața de la capăt și o să încep călătoriile prin lume din nou, sunt fericită că am această viață, și-am să încerc să trăiesc cât mai bine în ea.

Mailat Rebeca
Clasa a VII-a B

ÎNTÂMPLARE CU ARICI

Eram pe la începutul vacanței mari. Mă aflam acasă, în Vulcan. Leneveam în pat, căci era abia ora șapte dimineața, iar eu nu trebuia să mă mai trezesc devreme.

Am auzit lătrături puternice care veneau dinspre pivniță. Am trei căței, pe care îi iubesc foarte mult. Am ieșit să văd ce era cu ei. Ușa pivniței fusese uitată deschisă, iar câinii se jucau cu un ghem țepos, pe care-l plasau de la unul la altul. Era un biet pui de arici speriat, care încerca să se apere. La început l-am luat și l-am pus într-o cutie. Am încercat să-i dau să mănânce, dar nu a vrut.

Când a venit tata, i-am povestit despre ariciul meu și l-am rugat să mă lase să-l păstrez. După multe rugăminți, tata a acceptat. M-am dus bucuros să văd ce făcea, dar... cutia era goală.

Am plâns mult în acea zi, dar cred că pentru el a fost mai bine. Probabil s-a întors la familia lui.

După o săptămână, când am mers în grădină, am văzut sub un nuc trei arici. Unul era mai mare, iar doi – mai mici. M-am gândit atunci: oare unul dintre pui era ariciul meu? I-am urmărit cum se îndepărtau încet, până au dispărut în iarbă.

FULICEA Cristian Ovidiu
Clasa a V – a B

DOAR EU ȘI CU TINE

A trecut ceva timp de când aproape nu te mai simt
Și când îți spun că te iubesc, frate ...chiar nu mint!

Adu-ți aminte prin tot ce am trecut împreună...
Adu-ți aminte cât de mult ne doream o viață bună.

Acum sunt departe de tine, departe de cine
Încă țiine cu adevărat la mine...în fine...

Chiar așa de greu era? Nu mai puteai rămâne?
Fără griji ai plecat și m-ai lăsat...

Singur pe lume!

Poate banii mi-au lipsit să te țin aproape...

Pentru tine aș fi plecat să muncesc departe.

Pentru tine mi-aș fi dat sufletul...

Bun sau rău în cele mai triste clipe, la bine, la greu.

Acum totul e șters, între noi doar amintiri...

Păcat!...Te iubeam de când eram copii,

Dar viața nu-i un film cu final fericit,

Dar în amintirea mea vei trăi până la sfârșit.

Aș vrea să fii mereu lângă mine

Aș vrea să fii o viață-ntreagă lângă tine.

Doar eu și cu tine...hm...ce mai zile!

Îmi e dor să te țin în brațe, nu uita de mine.
Zilele trec, anii trec, aproape toate trec
Și întotdeauna doar cei dragi te înțeleg.
Familia, persoana iubită, chiar și frații.
Pune-i pe primul loc fără complicații.
Ai o fată, nu o lăsa, de ține la tine
Te iubește și tot ce face, face pentru tine.

Am 14 ani, dar îmi place să gândesc departe...
Prea departe de această viață amară, frate...
Mi-e dor de clipele cu tine într-o seară
Cum, de l-adăpost priveam ploile de vară
„Eu și cu tine” eram de fapt unul
Și unicul spirit care și-a găsit drumul.
Realitatea bate platoul de filmare,
Viața e frumoasă, fără efecte speciale.

Trecând peste toate cu lacrimi pe obraz,
Tu trăiești doar în amintirile ce mi-au rămas.
De mic nu a putut numeni să mă-ndrepte.
Adevărul e că am o slăbiciune pentru fete.
După atâta timp nu pot uita privirea ta,
Sunt îndrăgostit...sau poate e doar în mintea mea.
Tot ce am făcut cu tine, în toate am pus suflet
Și cu ce m-am ales? O viață în care sufăr.
Nu cred că merit asta, mi s-a-nscenat viața.
Nu pot trăi așa, deja mi-a murit speranța.
Te sun seară de seară, până m-apucă somnul
Și-ncep să plâng când văd că e doar tonul.
Lumea mă știe de băiat rău, ce să fac?
E aiurea să le spun că o fată m-a schimbat.
Am și acum în minte prima zi în care te-am văzut,
În care m-ai văzut și mi-ai plăcut și ți-am plăcut
Și banca pe care stăteam totdeauna.
Acum e pustie și la fel ca mine, își va pierde urma.

BARB RAUL BOGDAN

Clasa a VIII-a B

MAGIA PĂDURII ÎN PLINĂ TOAMNĂ

Era o după-amiază dezmiardată de vântul plâpând de toamnă. Mă plimb domol pe poteca împoobită de frunzele și nucile îmbrăcate în cămăși zdrențuite, din care curge mustul amar. Stratul gros al frunzelor galben – maronii a reușit să mărginească poteca. Pădurea tristă, aproape moartă, fiindcă a ignorat verdele, este acum pustie. Singurii amici care i-au mai rămas sunt vântul și frigul.

Intru în pădure și văd uimit cumaproape totul este o magie a locurilor tainice, a locurilor ce ar putea însemna o minunăție pentru mulți dintre noi. Farmecul toamnei a schimbat totul în ceva nevăzut, trecând de la foarte frumos la ceva apăsător. Copacii sunt triști, fiindcă le-au pierit frunzele. Fiecare lucru are o taină, dar taina potecii, sfârșitul potecii, nu cred că a fost găsită! ...

Greierii pudrați cu brumă pe aripi sunt și ei triști: din nou vor răbda de foame o iarnă întreagă! Răcoarea serii se lasă încet, iar noaptea își așterne perdeaua peste pământul mohorât. Îmi deschid umbrela și, cu pași mărunți, dar grăbiți, mă îndrept spre casă.

Nu uit, însă, să observ un lucru: nu doar păsările călătoare au dispărut din acest peisaj, ci și orice urmă de epicior de om care ar ști să aprecieze „magia pădurii în plină toamnă”.

TOMULEȚ ADRIAN NICOLAE

Clasa a VIII-a B

HALLOWEEN

Halloween is celebrated by millions of people as a fun time for kids, putting on costumes and going door-to-door to get candy saying „Trick or Treat”. But it is also known as a time of witches, ghouls, goblins and ghosts.

The word HALLOWEEN is derived from the term „All Hallows Eve” which occurred on Oct. 31, the eve of

„All Saints
1st.

Therefore
Apparently
ancient Ireland and
that the origins of
superstition and

What does
pagan origins. The
practices, spirits
also the people
nothing to do with the occult.

Day” or „All Hallows Day” was the next Day, Nov.
Halloween is the eve of All Saints Day.

the origins of Halloween can be traced back to
Scotland around the time of Christ. so it appears
Halloween are a mixture of old Celtic pagan rituals,
early Catholic traditions.

the Bible say about Halloween? Halloween has
Bible definitely speaks negatively about occultic
and witches and condemns not only the practice, but
who are involved in it. As Christians we are to have

But the children have fun going door-to-door dressed up in costumes saying „Trick or Treat”
and asking for candy. It’s just fun for the kids.

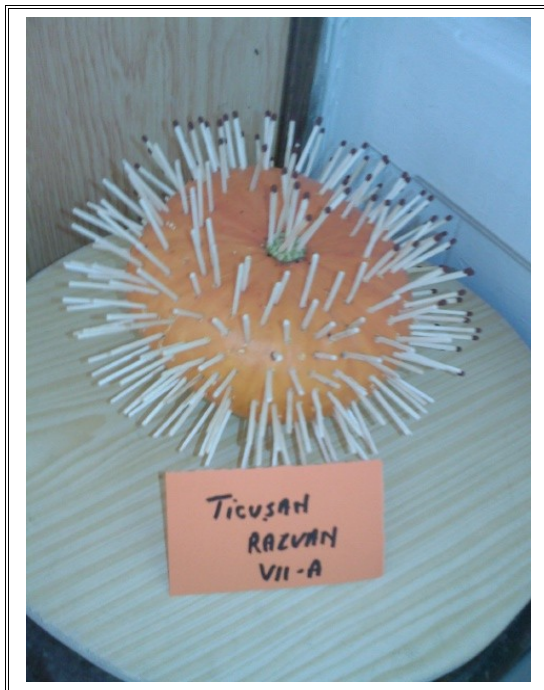
Even though Halloween has pagan origins, because of your freedom in Christ, you and / or
your kids can dress up in costumes and go door-to-door just have fun.

Prof. Gavrilă Carmen

„Măinile dibace” ale copiilor de la școala noastră s-au întrecut în a confecționa tot felul de
figurine din bogăția de roade ale toamnei: felinare și sperietori din dovleci, fete și feciori din
știuleți de porumb, spiriduși din mere, gutui și cartofi și alte minunății, pe care suntem nerăbdători
să vi le arătăm și dumneavoastră, să le facem cunoscute.

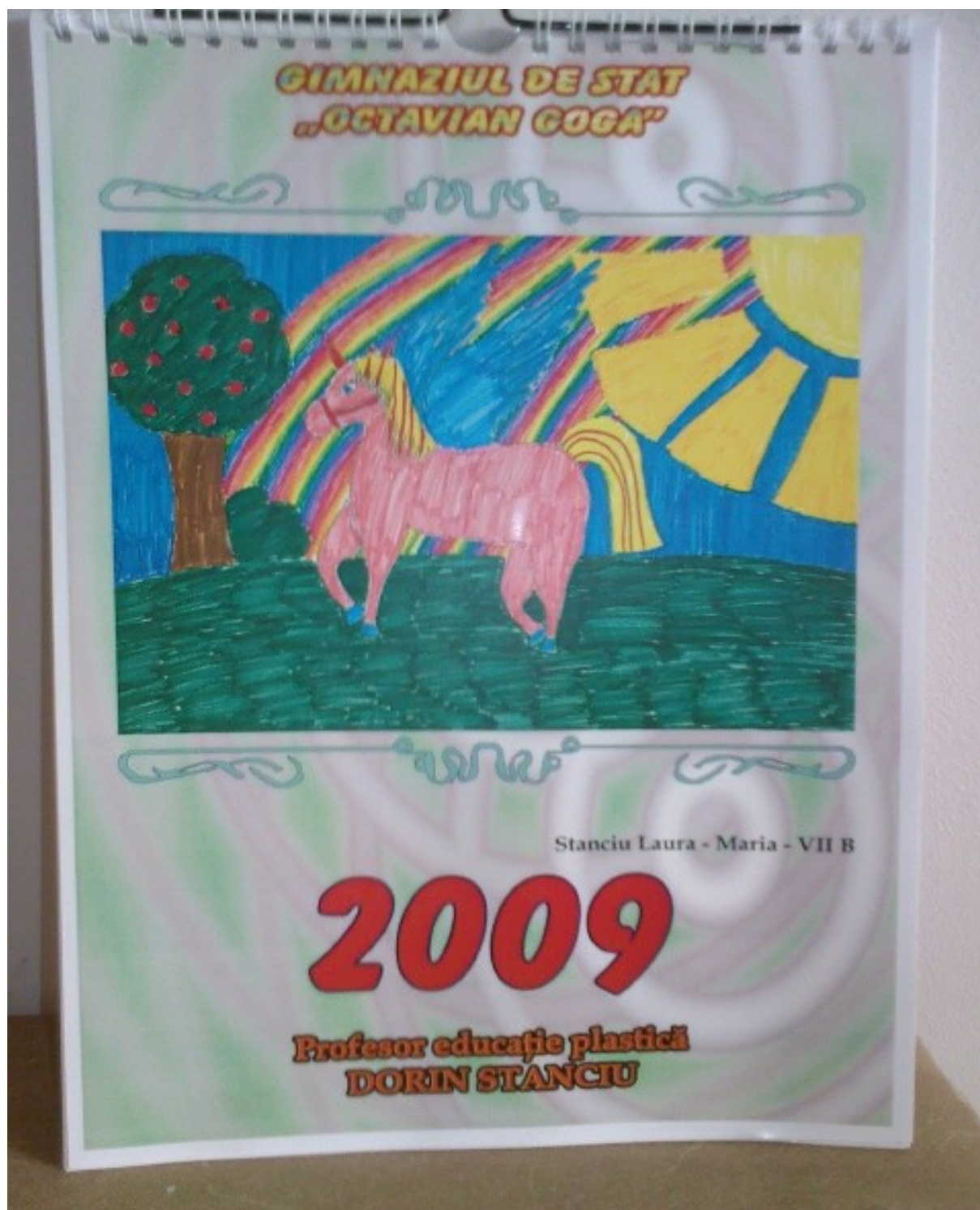

Acest calendar 2009 stimulează elevul și ridică imaginea acestei școli și a orei de educație plastică. Inserarea acestor desene dezvoltă spiritul de competiție, stimulează inițiativa responsabilă, redă încrederea în sine.

ȘTIINȚA AZI

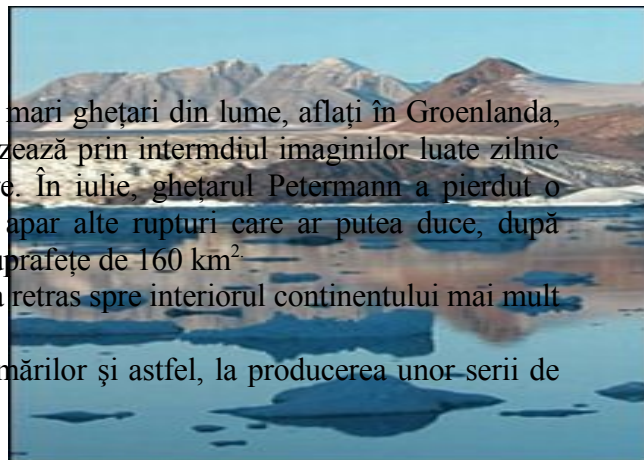
Această pagină cuprinde noutăți, descoperiri recente din domeniile geografie și istorie și este realizată de prof. Regman Olga și prof. director Drăgan Gheorghe.

GHEȚARIII GROENLANDEI PIERD LUPTA

Cercetătorii sunt îngrijorați: doi dintre cei mai mari ghețari din lume, aflați în Groenlanda, continuă să se fisureze. Oamenii de știință îi monitorizează prin intermediul imaginilor luate zilnic prin satelit, iar noutățile nu sunt deloc îmbucurătoare. În iulie, ghețarul Petermann a pierdut o porțiune de 29 km² din cauza fisurilor. Acum însă, apar alte rupturi care ar putea duce, după estimările cercetătorilor, la pierderea impresionantă a suprafeței de 160 km².

Nici ghețarul Jakobshavn nu stă mai bine: el s-a retras spre interiorul continentului mai mult decât s-a întâmplat în ultimii 150 de ani.

Topirea ghețarilor duce la creșterea nivelului mărilor și astfel, la producerea unor serii de catastrofe la nivel mondial.

S-AU DESCOPERIT PATRU SFINCȘI

Arheologii egipteni au descoperit patru statui mici cu reprezentarea sfînxului, pe drumul care leagă templele de la Luxor cu cele de la Karnak. Replicile în miniatură ale monumentului cu trup de leu și cap de om, aflat în apropierea piramidelor, datează din timpul faraonului Nactanebo (380-363 î. Hr.), fondatorul celei de-a XXX-a dinastii. Conducătorul echipei de arheologi, Zahi Hawass, a povestit că a făcut descoperirea sub un comisariat de poliție dăruit pentru săpături. El și colegii lui au mai găsit și un bloc de piatră pe care stă gravat numele celebrei regine egiptene, Cleopatra.

„D-ale elevilor”

1. Prof: - Cu cine se învecinează la nord Franța?
Elevul: - Cu America de Sud!
2. Elevul: - Lecția pe care am avut-o pentru astăzi la fizică se numește „Gândește singur...”
3. Prof: - Cine erau vestalele?
Elevul: - Erau niște fochiste!
4. „Presiunea exterioară exercitată asupra unui lichid se transmite **illegal** în toată masa și direcțiile lui.”
5. Dacă nu am avea oase, am fi ca o gumă.
6. – înmulțit cu – dă semnul !
7. Omul are simetrie paralelipipedică.
8. Părțile de vorbire sunt: verbul, adverbul, pronunțul, conjugarea și procentul.
9. Părerea mea este că se ascunde sub acoperire un adevăr.
10. Disperarea atinge coate maxime.
11. Pașa Hassana...
12. Elevul repeta metanic...
13. Personaj relativ...
14. Zoe era o fetiță...
15. „O scrisoare pierdută” este studiată de către Tudor Arghezi și este studiată în trei capitole.
16. Comedia a fost mai întâi structurată în versuri sau este o specie dramatică în proză.
17. „creația coșbutică...”
18. Cratima din „pe care-i umple” sugerează faptul de a fi umpluți, ca ardeii umpluți cu orez.
19. „Profesorul a chițăit răspunsul”, (în loc de a vorbi pițigăiat)
20. Omul bogat era interesant să cumpere cărți.

CONCURSUL REVISTEI NR. 12

Răspunsurile la întrebările prezentate vor fi completate pe talonul de mai jos. Acesta va fi depus în urna specială, după care se va face tragerea la sorți și premiarea

Întrebările pentru concursul Revistei nr. 12:

1. Ce se întâmplă cu doi dintre cei mai mari ghețari din lume?
2. Ce fenomene extreme se pot produce în urma topirii ghețarilor?
3. Ce reprezintă cele patru statui mici descoperite de arheologii egipteni?

TALONUL pentru REVISTA NR. 12 Răspunsurile pentru întrebările din concurs:

1. _____

2. _____

3. _____

Numele și prenumele elevului: _____

Clasa: _____

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. JELERIU MARIOARA
Prof. Dir. DRĂGAN GHEORGHE
Prof. PĂRĂUȘANU IRINA

Prof. STAIER IOANA
BOTEA LILIANA – secretară

În acest număr au colaborat:

Prof. Regman Olga
Prof. Gavrilă Carmen
Înv. Solomon Florina
Prof. Stanciu Dorin

